

Izpred upravnega sodišča.

Občine ne morejo načeloma odklanjati sopomoči pri sodnem vročevanju in ne izgovarjati se s tem, da takšna sopomoč ni uravnana po deželnem zakonodavstvu.

C. kr. upravno sodišče je o pritožbi občine Kanal zoper odločbo c. kr. ministrstva za notranje stvari z dne 6. avgusta 1904 št. 21.154 radi dolžnosti, pomagati sodnemu vročevanju z odločbo od 2. junija 1905 št. 6193 spoznalo za pravo: Pritožba je neutemeljena in se zavrne.

Razlogi.

Namestništvo tržaško je zaslišavši deželni odbor obmejne grofije goriške z odločbo dne 3. januarja 1904 št. 32.023 sklep občinskega zastopa kanalskega z dne 19. aprila 1903 — da se odkloni sleherna sopomoč pri vročevanju sodnih spisov — v zmislu § 92 obč. reda za Goriško, ker je nezakonit, razveljavila.

Proti temu po občini Kanal vloženi rekurz je ministrstvo za notranje stvari z odredbo z dne 6. avgusta 1904 št. 21.154 zavrnilo.

Ministrstvo je sicer uvaževalo pravni nazor, da res ni splošne dolžnosti za občine, da bi redno opravljale sodne vročitve, da pa je vsekakor sopomoč občin pri sodnih vročitvah v §-u 213 ces. pat. z dne 3. maja 1853 drž. zak. št. 81, kakor tudi v §-u 26 kaz. pr. r., oz. v §-u 88 zak. z dne 1. avgusta 1895 drž. zak. št. 113 in v dotičnih določbah z dne 5. maja 1897 drž. zak. št. 112 izdanih temeljem zadnjeimenovanega mesta zakona, ako okolnosti tako naneso, tako v kazenskih, kakor tudi v civilnopravnih stvareh zakonito utemeljena in da je tedaj vprašljivi odborov sklep, kolikor se ž njim oskrbovanje sodnih vročitev enkrat za vselej in brezizjemno odklanja, z navedenimi zakoni v protislovju.

Pritožba trdi naproti temu, da se more občino za vročevanje sodnih spisov samo potom deželne zakonodaje prisiliti, česar v letem slučaju ni, da vsebujejo toraj zakonite, od izpodbijane odločbe navedene določbe le navodila državnim sodiščem, nikakor

pa ne ukazov občinam in da to, če privoli deželni odbor v zvrnitev vročevalnih poslov na občino, ne more namestiti deželnega zakona.

Le s tem ugovorom se je moglo upravno sodišče baviti, dočim ni moglo presojati kvarnih posledic, ki jih navaja pritožba iz prenosa vročitev za gospodarstvo občine Kanal, ker ni to vprašanje z vprašanjem zakonitosti izpodbijane odločbe v zvezi.

Kar se pa tiče preje omenjenih ugovorov, s katerimi hoče pritožba nezakonnost izpodbijane odločbe dokazati, se upravno sodišče o njihovi utemeljenosti ni moglo uveriti.

Gotovo je res, da ureditev občinskih stvari spada v deželno zakonodajstvo; bilo bi pa napačno iz tega sklepati, in to skuša pritožba očitno, da so dolžnosti, naložene občinam po državnih zakonih, za občine istom obvezne, če so se jim naložile tudi po deželnem zakonu. Take omejitve za veljavnost državnih zakonov pa avstr. ustavno pravo ne pozna, seveda razun slučajev, ko je ukrenil državni zakon sam kaj drugega, tako n. pr. če je navezal svojo veljavnost na pogoj, da se napravi kak deželni zakon, ali če je sam ugotovil le splošna načela, izvedbo pa prepustil deželni zakonodaji. Zato se na nadaljni ugovor pritožbe, češ deželni odbor ne more na mestu deželne zakonodaje občin k ničemur obvezati, ni bilo nadalje spuščati.

Ker tu ni odločbe, v katerih slučajih naj je občina Kanal za vročevanje sodnih spisov obvezana in v katerih ne, temuč je državno oblastvo odpravilo zgol nezakonito načelno upiranje proti sodelovanju pri sleherni vročitvi sodnih spisov, zato ni imelo upravno sodišče nobenega povoda se s tem vprašanjem baviti, kakor mu ni bilo pretresati zakonov in naredeb, v izpodbijani odločbi navedenih, ker je pritožba navedla le one ugovore, ki so bili sedaj ovrženi.

